

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 5 2015 – ÅRGÅNG 29. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

*Jag ska sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att du ska bli min frälsning ända till
jordens yttersta gräns (Jes 49:6b)*

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 5 nummer om året. Tidningen utkommer med två delvis olika upplagor.

Redaktion: Ingvar Adriansson (red.), Birgitta Erlandsson, Øyvind Edvardsen, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark Edvardsen.

Layout: Kjell Petter Bakken.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson, Släntvägen 10, 33135 Värnamo, e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson, e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö, Lärkvägen 21, 33197 Värnamo, e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se

Prenumerationsavgift 180 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs bankgiro 306-7345. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn och adress.

**LUTHERSKA
BEKÄNNELSEKYRKAN
(LBK)**

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 20 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktören

2014 var ett jubileumsår för vår kyrka. Vi fick med tacksamhet fira 40 nåderika år, där HERREN låtit sitt Ord rikligen bo ibland oss. Även 2015 har varit ett nåderikt år trots svåra prövningar då vi tvingats ta avsked av flera personer som haft stor betydelse för oss. Saknaden är stor, men Herren ger tröst och löfte om återseende den dag även vi kallas hem och får sjunga i den himmelska änglakören.

Genom Guds nåd har vi blivit påmind om att vi har ett dubbelt medborgarskap. En liten tid lever vi på den här jorden på den plats och i den tjänst Gud har satt oss att verka. Men vi lever i den fasta förvisningen att alla våra dagar är räknade och uppskrivna i Hans bok. Gud har full kontroll över hela sin skapelse och där är även du inräknad.

I början av året fick kyrkoherde Alvar Svenson lämna den stridande kyrkan där han var trogen i sin tjänst och i tid och otid förkunnade Guds rena oförskylda nåd för Kristi skull.

Tidigt på höstkanten fick Kerstin Westerberg plötsligt se sin make lämna detta jordeliv. Lage Westerberg hade sina rötter bland separatisterna i Norrland. Under mina predikobesök i Norrland fick jag lyssna till hur denna rörelse växte fram i Piteåbygden under slutet av 1800-talet. Lage var trogen i sin tjänst att hålla läsegudstjänster och sprida evangeliet till kringspridda församlingsbor.

En mörk septemberkväll kallades Jenny Karlsson, endast 20 år gammal, till evigheten efter en otäck älgolycka utanför Alvesta. Hennes släkting och nära vän Caroline ger i detta nummer en personlig minnesbild av henne.

Om Gud vill utkommer Bibel och Bekännelse med fem nummer också 2016. Kom gärna med tips och synpunkter på innehållet och glöm inte att betala prenumerationsavgiften! Skriv in kommande händelser i almanackan redan nu. Vi vill särskilt slå ett slag för den viktiga kursen om kristna relationer 16-19 juni. Även personer som inte är med i LBK är välkomna!

Redaktionen tackar alla trogna läsare och önskar God Jul och Gott nytt år i Jesu namn.

Ingvar Adriansson

Vägröjaren – Johannes Döparen

Redan 700 år innan Johannes Döparen föddes talar profeten Jesaja om rösten som ropar i öknen. Jesaja skriver att han ska bereda väg för en ännu större person, nämligen Herren själv, Jesus Kristus.

Även Malaki, som var den siste av profeterna, vittnade om Johannes Döparen: *Se, jag ska sända min budbärare och han ska bereda vägen för mig* (Mal 3:1).

Johannes blev en andlig vägröjare och precis som Jesus förebådades han av en ängel. Sakarias och Elisabet var Johannes föräldrar och de hade fått vänta länge på sitt första barn. När Sakarias gjorde prästtjänst i templet i Jerusalem, fick han en uppenbarelse om att de skulle få en son. Men Johannes fick ingen prästtjänst i Jerusalems tempel, utan precis som Skriften förutsagt verkade han i öknen under mycket knappa omständigheter. Kamelepäls var hans kläder och vildhonung hans mat.

Johannes far hade profeterat om sin son: Som den Högstes profet ska du *gå före Herren och bana väg för honom. Du ska ge hans folk kunskap om frälsningen, med förlåtelse för deras synder* (Luk 1:76,77). Johannes verksamhet var inte populär bland fariséerna eftersom de fick höra sanningen av honom. Han sade rent ut hur det stod till med fariséernas självsäkra trosuppfattning och att deras enda räddning var Herren Kristus.

Redan från moderlivet var han uppfylld av den helige Ande och glädde sig över Frälsarens ankomst. Han är den förste som lägger fram ett klart

vittnesbörd om Jesus från Nasaret med orden: *Se Guds Lamm som tar bort världens synd!* (Joh 1:29).

Johannes verkade på gränsen mellan Gamla och Nya förbundet som den störste i raden av profeter. Han hänvisade till Kristus och kallade människor till omvändelse. När han talar är det Herrens röst som talar. Detta är hans och alla profeters storhet.

Jesus samtalade en gång med en folkskara om Jo-

hannes Döparen och frågade: *Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden? Om inte, vad gick ni ut för att se? En man klädd i fina kläder?... En profet? Ja, jag säger er: en som är mer än profet* (Luk 7:24-26). Johannes var mer än någon profet före honom. Denne profet stod öga mot öga med den som alla de andra profeterna hade vittnat om, Herren Kristus! Johannes var profeten som fick döpa den evige Gudens Son, hela världens Frälsare.

Jesu ord om Johannes är mäktiga: *Bland dem som fötts av kvinnor finns ingen större än Johannes* (Luk 7:28). Han är vägröjaren som blev förutsagd av Jesaja och Malaki.

Vår Herre Kristus prisar vi
För löftet genom Malaki:
Johannes Döparen blev sänd
Att göra Herrens ankomst känd.

Ingvar Adriansson

Barnet i krubban

Ängeln sade: ”Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba” (Luk 2:10-12).

När en ny ledare träder in på den politiska scenen sker det ofta under mycken pompa och ståt. Ett parti som vill lansera en ny partiordförande kallar till stor presskonferens med dryck och tilltugg. Bakom kulisserna har politikern stylats och sminkats och blivit instruerad om vad som bör sägas. I många länder föregås entrén av hög musik och konfetti i partiets färger. Den nya ledaren ska välkomnas på ett storslaget sätt.

I vår text ser vi att när Jesus, världens Frälsare, kommer till jorden gör han det tvärtom i enkelhet. För vårt mänskliga förnuft är det svårt att greppa att Gud blir människa. Paulus uttrycker det såhär: *Han var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik* (Fil 2:6,7). Ett av julens många under är att Gud blir människa. Gud som är alltings Skapare och härskare över universum blir en av oss. Ett av de sätt på vilket Gud visar sin kärlek till oss är att Sonen låter sig födas av Maria. När Jesus föds i Betlehem innebär det att han ställs under lagen precis som vi. Han kommer att få erfara trötthet, smärta, sorg och till och med döden. Bara det att vara sann människa är en närmast ofattbar förändring för Jesus. När nu Gud ska födas som människa vore det väl rimligt om han åtminstone fick födas i ett palats som den kungason han är, men det är inte Guds plan.

Herdarna som får höra det glada budskapet av ängeln får veta att Jesus ligger i en krubba. Guds egen son får inte ens en egen sängplats, utan man har bäddat åt honom där djuren normalt får sin

utfodring. Men herdarna verkar inte bekymra sig över den yttre enkelheten, de blir istället mycket glada över budskapetets innehåll. Det viktiga är inte det vi ser med ögonen, guld och glitter eller storslagen rikedom. Det sanna värdet är istället den andliga verkligheten. Det lilla barnet i krubban är sann Gud, Herren, och kommer till världen med frälsning undan synden.

När vi tänker på julens budskap är det lätt att bara tänka på det fina, det glada och det uppmuntrande. Men det finns en anledning till att Gud föds som människa och den anledningen är din och alla människors synder. Jesus gör inte ett studiebesök på jorden av ren nyfikenhet, för att han vill lära sig mer om hur det är att vara människa. Jesus ligger där i krubban för att genomföra historiens största räddningsaktion. Hela mänskligheten är nämligen dömd till döden för sina överträdelser. Det finns ingen oskyldig – alla har brutit mot Guds lag, och ingen har med sin egen ansträngning lyckats förtjäna evigt liv. Till den här nödsituationen föds det lilla barnet.

Barnet ligger där i krubban för att Gud inte ville se dig och mig gå förlorade. Jesus föds för att Gud vill ha gemenskap med oss, både här på jorden och sedan i himmelen. Guds frälsningsplan – att Sonen ska födas som människa, leva ett liv utan synd och dö en oskyldig död – är storslagen, underbar och full av kärlek. Ändå väljer Gud att genomföra den under enkla yttre omständigheter. Låt oss, under denna advents- och jultid, precis som herdarna glädjas åt budskapetets storhet. Frälsaren är född. Barnet i krubban, så oansenligt vid en första anblick, förändrar allt. Sorg blir till glädje. Död blir till liv. Det är verkligen *”en stor glädje för hela folket”*. Amen!

Peter Öman

Jesu namn

När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras fick han namnet Jesus, det namn som ängeln hade gett honom innan han blev till i sin mors liv (Luk 2:21).

Jesus betyder "Frälsare". Men det är inte det enda namn Bibeln ger honom. Hans namn är också Messias eller Kristus som betyder "den Smorde". Han kallas Under, Rådgivare, Veldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Han kallas Immanuel som betyder "Gud med oss". Alla dessa namn lär oss vem han är. Bibeln ger honom också namn som lär oss vad han gjort och fortfarande gör för oss. Jesus är ett av dessa namn, andra namn är "Medlare" och "Försvarare".

Jesus är det personnamn Gud valt åt honom. Ängeln som uppenbarade namnet för Josef motiverade också varför han skulle bära detta namn: *du ska ge honom namnet Jesus, för han ska frälsa sitt folk från deras synder.* Det är många som genom historien burit namnet Jesus. Josua, Mose efterträdare, bar det namnet. Josua är den hebreiska formen av namnet "Jesus". Han blev också en förebild till Jesus. Han förde Israels barn in i det land som Gud hade lovat deras fäder. Jesu uppgift är att föra oss in i det himmelska land Gud lovat alla som tror.

Marias son är den ende som fullständigt förtjänar att bära namnet Jesus. Han är en Frälsare

från synden och döden och han ska slutligen föra oss in i sitt eviga rike. Därför är hans namn över alla andra namn och Petrus förkunnar: *"Hos ingen annan finns frälsningen, och under himlen finns inget annat namn som människor fått genom vilket vi blir frälsta"*.

Att bli frälst genom hans namn är att bli frälst genom tron på vem han är, vad han har gjort och fortfarande gör för oss. Guds Son blev människa för att kunna träda i vårt ställe. Genom sin lydnad och sitt lidande har han friköpt oss från syndens straff. Han har vunnit åt oss full förlåtelse och en rättfärdighet som gäller inför Gud. Redan innan du föddes företrädde Jesus dig inför Gud och gjorde vad du borde i ditt ställe och led det du förtjänat i ditt ställe för att du skulle gå fri från dom och straff. Genom detta glada budskap drar han människor till sig. På detta glada budskap kan vi bara reagera på det ena av två sätt. Antingen tror vi vad han låter förkunna eller tror vi det inte. Vi kan inte förbättra något eller bidra med något, vi kan inte förändra något eller göra det ogjort. Vi kan bara tro det eller förkasta det. Men nu lovar Skriften att alla som tror på honom har fått rätt att bli Guds barn. De som tror på honom har blivit frälsta genom hans namn. Amen.

Stefan Hedkvist

De vise männen

Matteus berättar om en märklig händelse som ägde rum en tid efter att Jesus hade fötts i Betlehem (Matt 2:1–12). Några ”vise män” från Östern kom för att tillbe det nyfödda barnet.

Vi vet inte vilka de vise männen var. Mager (på grekiska *mágoi*) är en benämning på präster i det land dit israelitiska stammar hade förvisats på 700-talet f.Kr. Att de skulle ha varit tre har man gissat utifrån deras tre gåvor: guld, rökelse och myrra. Man brukar också säga att de var tre kungar, men det finns det inga belägg för.

De vise männen gjorde en lång resa för att söka efter ett barn som de tror är judarnas nyfödde kung. De anger som orsak till resan att de har sett hans stjärna gå upp. Magerna var berömda för sin dröm- och stjärntydning. Men de kände också till de judiska skrifterna, som talar om en kommande Messias. Det ställe i Skriften som de kan ha använt sig av är Bileams profetia i 4 Mos 24:17:

Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel.

Dessa stjärnforskare hade sett en stjärna, som de kopplade till en nyfödd kung i Israel. Vad kan det ha varit för stjärna?

År 7 f.Kr. skedde vid tre tillfällen en sammanstrålning (en s.k. konjunktion) av planeterna Jupiter, som räknades som

världshärskares stjärna, och Saturnus, som var Palestinas stjärna. Den stjärnbild där konjunktionen skedde var Fiskarna, som ansågs vara den yttersta tidens tecken.

Om det var denna företeelse som uppmärksammades av magerna och som ledde till att de beslöt sig för att resa kan det stämma bra med att Jesus sannolikt föddes ca fem år före vår tideräkningens början. Den stjärna som sedan visade vägen till Betlehem måste ha varit ett övernaturligt ljusfenomen. Besöket i Betlehem kan ha skett några månader innan Herodes dog (i april år 4 f.Kr.).

Det förunderliga i Matteus berättelse är att Herodes och de judiska skriftlärda förkastar Jesus, medan hedningar reser långa vägar för att tillbe honom. Den samlade eliten av judiska skriftlärda vet att Messias ska födas i Betlehem, men de besvärar sig inte med att resa dit för att söka honom. Gud använder dem likväl som vägledare åt dessa hedningar, som har forskat i Skriften och av den drivs att söka upp Frälsaren. De är vittnen om sanningen i Simeons profetiska budskap (Luk 2:32) om ”ett ljus med uppenbarelse för hedningarna”.

Vi ber att himlens stjärna, Guds Ord, må upplysa om Kristi frid i världens mörker, inte minst i dessa österns länder där så mycken ofrid råder idag.

Ola Österbacka

Jesajas söner och jungfruns son

Enligt Jesaja 8:18 är profeten själv och hans barn ”tecken och förebud om vad som ska ske (*’othóth och mofethím*) i Israel från HERREN Sebaot”. Jesaja förkunnade HERRENS budskap inte bara muntligt utan också via sina söners namn. Därför uppmanades han att ta med sig sin son med namnet *Sheár-jashúb* (= ”en rest ska vända om”) när han skulle framföra HERRENS budskap till kung Ahaz år 734 f. Kr. (7:3). Ett år senare fick han ytterligare en son med ett budskap i namnet. På HERRENS uppdrag hade han inristat pojkens namn på en stor tavla ca 9 månader före hans födelse, nämligen *Mahér-shalál Hash-baz* (= ”snart plundring, strax byte”) (8:1-3).

”Davids hus” (kung Ahaz och hans folk) borde förtrösta på HERRENS löftesord till David och Jerusalem inför hotet från Syrien och Nordriket Israel. Men det gjorde de inte. Deras hjärtan skälvde *som skogens träd skälver för vinden* (7:2) och Ahaz skulle komma att vända sig till Tiglat-Pileser för hjälp. Han och hans folk sökte sin trygghet i mänskliga resurser och makter, inte i HERREN.

Kung Ahaz får av Jesaja veta att syrierna och nordisraeliterna inte ska lyckas med att dela Juda mellan sig och ersätta den davidiska dynastin i Jerusalem med en syrier. Ahaz behöver inte frukta Retsin och Peka. De är som facklor som redan håller på att slockna (7:4) och inom 65 år ska broderfolket Efraim inte längre vara ett folk (7:8). Men Ahaz och hans folk, det stora flertalet, litade inte på HERRENS ord. Bara en rest tror Herrens ord. Budskapet genom Jesajas son

Shear-jashub besannas: *En rest ska vända om*. Att avvisa HERRENS ord betyder undergång: *Om ni inte tror, ska ni inte bestå* konstaterar profeten i en rimmad ordlek som är svår att återge i en översättning (”Om ni inte säger amen till HERREN och hans ord, ska det inte sägas amen till er”) (7:9).

Profetian i 7:8 kom att besannas inom 65 år. Den assyriske kungen Esarhaddon och kort efter honom Ashurbanipal kom att ersätta de bortförda israeliterna med folk från andra kuvade länder. Dessa ingick äktenskap med de få israeliter som inte hade deporterats. Det ledde till en religionsblandning och ett blandfolk som brukar kallas ”samaritaner” eller ”samarier” (se 2 Kung. 17:24-34). Slutet för Efraim (Nordriket) som en separat nation blev ett faktum.

HERREN fortsätter att via sin profet tala till Ahaz. Han vill i sin godhet att den avfällige kungen ska vända om och lita på honom och hans ord. Han lovar t.o.m. bekräfta sanningen i sitt budskap genom ett särskilt tecken: *Begär ett tecken från HERREN din Gud* (7:10-11). Nu borde inte kungen längre kunna tvivla på Guds vilja och förmåga att hjälpa. Men i otro och med en from förvändning avvisar han HERRENS ord och erbjudna tecken (vers 12). Jesaja genomskådar Ahaz hyckleri och säger till ”Davids hus” som fått så stora och oförtjänta löften: *Är det inte nog att ni vill trötta ut människor* (mig och övriga profeter som så länge försökt vinna er för sanningen)? *Vill ni också trötta ut min Gud* (så att han tröttnar att rädda er från undergång)? (vers 13).

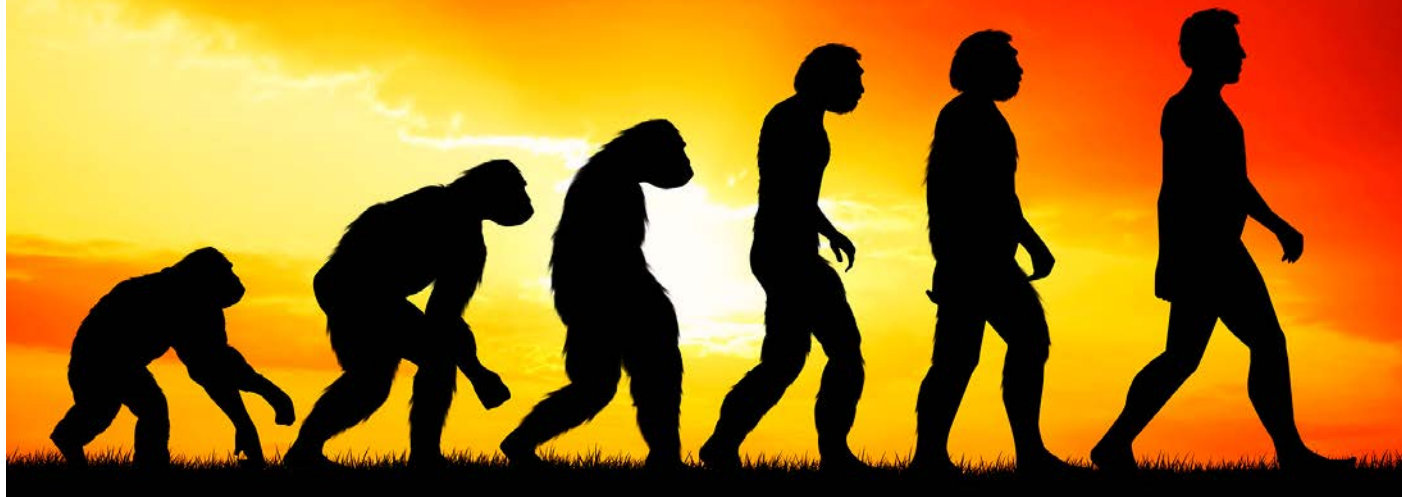
Det övernaturliga tecknet (7:14)

De inledande orden *Därför ska HERREN själv* understryker: HERRENS frälsningsverk kan inte kullkastas av Ahaz otro och avfallet inom Davids hus. Detta tecken är ett övernaturligt tecken från HERREN och det avgörande beviset för att han håller sina löften även när uppfyllelsen är mänskligt sett omöjlig: *Se, jungfrun ska bli havande och föda en son och hon ska ge honom namnet Immanuel* (*immánu* = hos/med oss, *El* = Gud). Gud har redan utvalt *en viss jungfru* (grundtexten har bestämt artikel) som ska föda en människa som samtidigt är Gud, Gud i vårt kött och blod, *Gud hos oss och med oss*. Om denne son profeterar Jesaja ytterligare i 9:6-7: ”Ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: *Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste*. Så blir herradömet stort och friden utan slut över Davids tron och hans kungarike.” Utan gudamänniskan Messias (Immanuel) ingen frälsning, ingen frid utan slut över Davids tron och hans kungarike!

Det hebreiska ordet för ”jungfru”, *’almá*, används varje gång det förekommer i GT om en ung, giftsvuxen kvinna som fortfarande är jungfru (se 1 Mos. 24:43; 2 Mos. 2:8; Ps. 28:26; Ords. 30:19; HV 1:3; 6:7). En sådan ska genom att HERREN själv griper in föda en son, Immanuel, gudamänniskan Messias. Om en ung ogift kvinna i Israel inte är jungfru kallas hon för *zoná* = hora. . . . Världen och dess makter ger ingen frid.

Utdrag ur *Jesajas bokrulle* (2014) av Seth Erlandsson, s. 47-49.

Evolutionismens sagor

Tidningen Genesis nr 3, 2015, innehåller en rad artiklar som granskar evolutionisternas argument för livets uppkomst och utveckling. Det är en avslöjande läsning som rekommenderas för alla som inte genomskådat den evolutionistiska propaganda som ständigt trummas ut i Radio/TV och skolans läroböcker. Här följer några exempel på innehållet i senaste numret:

Spontant liv

Evolutionister tror t ex ”att enkla kemikalier på något sätt rent spontant har format sig till komplexa molekyler – vilka så småningom blivit till den första cell från vilken allt liv på jorden har utvecklats”. Boken *Evolution's Achilles' Heels* = Evolutionens akilleshälar (2014) ”visar att detta är omöjligt om man tar hänsyn till allt man vet på det naturvetenskapliga området”.

Kosmologisk evolution

”Evolution's Achilles' Heels tar sig också an den kosmologiska evolutionen – den ohållbara idén att

universum skulle ha kommit från ingenting. I forskarintervjuer framgår det att teorin om big bang har förödande brister och stöder sig på ovetenskapliga idéer. Till exempel måste den så kallade ’inflationperioden’ kunna börja utan anledning och kunna sluta utan anledning. Och själva inflationen bryter mot fysikens kända lagar. För att få nuvarande big-bang-modellen att fungera måste dessutom forskarna påstå att 96 % av universum består av de mystiska storheterna ’mörk materia’ och ’mörk energi’ – vilka aldrig har observerats.”

Abiogenes

”Uralstring” eller ”självalstring” var en ledande vetenskaplig lära under mycket lång tid, tills den bevisades vara felaktig av Francesco Redi och Louis Pasteur.

Abiogenes betyder ”inget biologiskt ursprung”, i dagligt tal ”liv från icke-liv”. Uralstringen är tillbaka, men i ny skepnad – under rätta betingelser och med rätt utgångsmaterial kommer liv att uppstå av sig självt

– även om förespråkare försökt hålla isär båda begreppen.

Sökande efter liv utanför jorden

Expeditioner och experiment för miljardtals dollar genomförs för att försöka slå fast att livet uppstod abiotiskt. Den huvudsakliga drivkraften bakom USAs rymdprogram är sökandet efter liv i och bortom vårt solsystem.

Expeditionerna till Mars handlar inte om att utveckla en storartad teknologi – designad av industrins främsta hjärnor – som gör det möjligt att sända fantastiska maskiner miljontals mil genom rymden och landsätta dem på en annan planet. Snarare är det primära syftet med rymdfarkosterna och alla insatser att se efter om liv har uppstått av sig självt och utvecklats på Mars.

När sådana farkoster upptäcker spår av vatten och organiska föreningar på Mars eller någon annanstans i solsystemet, cirkulerar häpnadsväckande nyheter runt klotet. Man talar om fynden som om livet

självt har blivit funnet, eller som om närvaron av vatten och organiska föreningar gör att liv måste vara helt inom räckhåll, eller till och med ofrånkomligen är där.

Det är som om vatten plus organiska föreningar är nästan likvärdigt med liv. Naturligtvis är det inte så, och man behöver inte vara rymdforskare för att veta det...

Tankegången bakom det här sökandet efter utomjordiskt liv är att om liv har uppkommit av sig självt på jorden, varför skulle det inte ha kunnat uppkomma av sig självt också på andra platser – ja, varför inte överallt där de rätta betingelserna och utgångsmaterialen finns tillgängliga? Och så fortsätter det här sökandet som kostar skattebetalare mångmiljardbelopp, därför att man håller något för sant som blivit klart motbevisat. Och det gäller inte bara ett sökande efter outvecklat liv, utan liv ända upp till intelligent nivå... Så låter man radioteleskopen skanna av himlen i hopp om att fånga upp kodade budskap som tyder på Extra-Terrestrial Intelligence.

Är det möjligt?

Är det möjligt att biologiskt liv, intelligent eller outvecklat, med tiden och av sig självt uppstår ur livlösa substanser, vilket abiogenesens förespråkare hävdar? Nej, det är det inte, av en mängd skäl.

Liv bygger på kodade budskap, några av de mest komplicerade budskap människan känner till. Och vi har inte på långt när nått botten av all denna komplexitet. Multipla koder, budskap som sänds i olika

riktningar med information i flera lager på det genetiska materialet, självkorrektion, stora lagersystem, 'posttrafik' som levererar budskapen än hit än dit... Listan på underverk blir bara längre och längre, och fler upptäcks hela tiden.

Enligt all mänsklig erfarenhet är budskap oåterkalleligt knutna till intelligens. Där vi finner ett budskap vet vi att det är produkten av en intelligens, att det har ett intelligent ursprung.

Byt ut teleskopet

Byt ut radioteleskopet mot ett elektronmikroskop och flytta blicken från himlen till de innersta vrårna i vilken levande cell som helst, och vad hittar du? Budskap, staplade på varandra, av det mest häpnadsväckande slag. Och inte bara isolerade ett här och ett där (fast ett skulle vara nog) utan budskap i miljarder. Bevis för hela världen att biologiskt liv kommer från en intelligent källa. Det uppstod inte av sig självt.

Mutationerna då?

Pekka Reinikainen är allmänläkare i Finland. Han har skrivit boken "The Image of God" där han bemöter evolutionshypotesens argument och visar på bibeltextens trovärdighet. Vid skapelsekonferensen i september 2015 påpekade han "att det inte finns en enda mutation som ger ny information till ett nytt organ med ny egenskap. Det behövs ju för att föra evolution-

nen framåt. Det behövs myriader sådana mutationer i en tänkt evolution:

Det finns en miljon miljarder mikroprocessorer i vår hjärna. Det är fler än i alla världens datorer. All Googles information kan med lätt-het lagras i en människas hjärna. Mutationer gör aldrig informationen bättre. De gör alltid informationen sämre.

Om en mutation skulle vara positiv då genen läses från vänster är den med all säkerhet inte det då den läses från höger eller på något annat sätt. Gener används på olika sätt av arvsanlagssystemet. Det betyder att mutationer inte kan föra någon utveckling framåt, bara bakåt.

Och det är också så att det finns en scanner i gensystemet som upptäcker kopieringsfel och rättar till dem. Det sker mängder av kopieringsfel varje dag i vår kropp. Om de inte rättades till skulle vi snart vara döda.

Människosläktet lider idag av 30 000 olika sjukdomar. De orsakas av fel i generna. För varje generation ökar antalet skadade gener med 100 mutationer som kroppen inte klarar av att rätta till och rensa bort.

Sammanställt av Seth Erlandsson

Nästa station Paradis

Han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus. (Ef 2:6)

I den norska staden Stavanger finns det en tågstation med ett himmelskt namn: Paradis. När jag närmar mig den stationen med tåget hör jag från högtalaren: "Nästa station är Paradis." Då tänker jag: "Önskar att det verkligen var så!" Men alla ser att denna tågstation inte är himlen, för det finns ingen himmel på jorden. Därför kan man undra vad Paulus menar när han skriver att Gud har satt oss i den himmelska världen. Ursprungligen skrev Paulus detta till de kristna i Efesus. Gud hade satt dem i den himmelska världen. Det innebär med andra ord att de kristna i Efesus redan var i himlen medan de fortfarande var i Efesus. Ändå visste de alla att Efesus inte var himlen.

Mycket riktigt, Paulus skrev de här orden också för andra kristna. Också för er i Norge. Också er har Gud satt in i himlen. Du frågar: "Hur kan jag vara i himlen när jag i detta ögonblick är i Norge?" Alla vet ju att Norge inte är himlen.

Här bör vi lägga märke till vad Paulus tillägger: "i Kristus". I honom är vi redan i himlen. Med andra ord: På grund av Jesus är vi redan frälsta. Inte på grund av oss. Vi kan inte klättra upp till himlen. Nej, Gud kom ner till oss och blev människa i Jesus. Jesus har försömt varenda människa med Gud. Också dig. Också din skuld har han tagit på sig. Därmed har han gett dig himlen som gåva. Betalat ur egen ficka.

Tror du på honom har du redan denna gåva i fickan. Då är du redan med honom i himlen även om du för ögonblicket är i Norge. Också om ditt liv ser helt annorlunda ut än himlen. Det har Gud till och med gett dig ett säkert vittne om, som jag utan tvekan kan

rekommendera. Föreställ dig igen samma tågstation i Stavanger. Den ser inte ut som ett paradiset. Ändå är det tågstationen "Paradis". Det står på skylten där. På samma sätt har Gud gett dig en hänvisningsskylt: Bibeln. Där säger Gud själv varför du redan är frälst – även om det ännu inte ofta känns så. Du är frälst och kommer att uppleva det äkta paradiset. Inte på grund av dig utan på grund av Jesus. För han har gett sig själv för dig.

Därför behöver vi inte vara rädda på vår resa genom livet tillsammans med Kristus. Vi vet ju hur det slutar. Den himmelska kungörelsen: "Ändstation: Paradis. Stig av allesamman. Du har nått ditt mål." Tack vare Jesus!

David Edvardsen

David Edvardsen föddes 1985 som tredje barn till pastor Egil Edvardsen, LBK Norge. Han började studera teologi vid prästseminariet i Leipzig 2009. Just nu arbetar han med en större uppsats som har temat "Motsäger Jakob

Paulus?" Examen beräknas vara klar i januari 2016. Jag ställde några frågor till honom:

Vad gjorde du innan du började studera teologi?

Lite olika saker. Efter gymnasiet var jag först ett år på Martin Luther College i USA. Därefter jobbade jag en del hemma i Norge och började med två olika studier som jag inte fullföljde, först nordiska språk och litteratur och senare konst- och kulturvetenskap.

Varför började du studera teologi?

Skälet är ganska enkelt: Jesus har det eviga livets ord. Jag tänkte att man får höra mycket av det när man studerar teologi och att det därför skulle vara bra för mig. Något annat skäl behövde jag inte.

Vad tänker du om framtiden?

Jag ser ljus på framtiden, för jag är ett Guds barn och därmed i Hans händer vad som än sker. Han behöver inte använda mig till något, men det kan ju hända att han gör det i alla fall. Tiden får utvisa vad i så fall. Först får vi se hur det går med examen. Jag får säga som fotbollsspelare säger av och till: "Vi tar en kamp i taget."

BE

Tacksamhet

Tacka Herren, för han är god, evig är hans nåd. (Ps. 118:1)

Hela syskonskaran kom dundrande in i köket. De kastade sig ner på sina stolar, redo att ta för sig av söndagsfrukosten. När de bett bordsbön började mamma ösa upp risgrynsgröt i djupa tallrikar och familjen högg in på maten.

Mikael stoppade en stor sked med gröt i munnen, men kastade skeden ifrån sig med ett tjut. Han sträckte sig mot sitt juiceglas och drack flera stora klunkar.

”Gröten är kokhet mamma, jag brände mej!”

”Inte så konstigt, den kom ju direkt från grytan”, kommenterade Linda medan hon bredde ett tjockt lager jordnötssmör på sin macka. ”Men jag önskar att du hade köpt det krämiga jordnötssmöret istället, mamma. Jordnötssbitarna fastnar mellan tänderna.”

”Och varför är det inga bitar i den här marmeladen?” klagade Matilda. ”Det känns så geléaktigt och smakar inte ens som marmelad.”

”Mamma, går det bra om jag lämnar lite av mackan? Den blev så bränd i rosten.” Thea rynkade på näsan för att visa vad hon tyckte om det.

Jonatan skulle precis öppna munnen när mamma reste sig från bordet. Utan ett ord började hon plocka undan de halvtomma tallrikarna. Barnen gapade av förvåning när hon snabbt dukade bort frukosten.

”Mamma, jag var inte klar”, klagade Mikael som höll ett hårt tag i duken, kanske för att hindra henne från att ta med sig den också.

”Och jag vill äta upp min macka!” Matilda stämde in i klagosången.

”Mamma ville göra intryck på er” sa pappa ”Jag tror att det var därför hon dukade av bordet och plockade bort er frukost. Sedan vi började äta har ni inte gjort annat än att klaga. Vad tror ni om att börja om från början med frukosten?” frågade han lugnt. ”Men den här gången tycker jag att vi börjar med vår tackbön, istället för att

vänta med den tills vi ätit klart. Kom ihåg att vara tacksamma för att ni får den mat ni behöver varje dag!”

Händer det att det ser ut såhär hemma hos er också ibland? Vi lever i ett land som är välsignat med mer mat, kläder och lyx än många andra länder i världen. Och det är sorgligt men sant att många av dem som klagar mest bor i de allra rikaste länderna. Föreställ dig att vi skulle bli av med precis allt vi äger. Kanske skulle vi då vara tacksamma för minsta lilla brödbit när hungern river i magen. Och kanske hade vi gråtit glädjetårar om vi fick en sliten jacka som skydd mot vinterkylan.

Tänk hur viktigt det är för oss att visa vår tacksamhet för Guds gåvor till oss. Allt vi äger tillhör egentligen honom. Av kärlek ger han oss det vi behöver. Han ger oss till och med mer än vi behöver. Det allra viktigaste är att Gud sände sin son Jesus till jorden. Han dog på ett kors för våra synder så att vi skulle ärva himlen! Det gjorde han för att han älskar oss.

Det är viktigt att inte glömma vilka vi var innan Jesus gav sitt liv för oss. Vi var riktigt ynkliga, avskyvärda inför Gud, täckta av synd och på väg mot helvetet. Men istället för att förgöra oss, som vi egentligen hade förtjänat, förlät Gud våra synder. Han övertäckte vår orenhet med Jesu lydnad.

Låt oss tacka Gud för hans kärleksfulla gåvor istället för att klaga, speciellt för den dyrbaraste gåvan av alla, hans Son, vår Frälsare!

Käre Jesus. Förlåt att jag klagar och hjälp mig istället att se hur mycket du har välsignat mig. Tack för att du dog för mig på korset. Den dyra gåvan vill jag tacka dig för under resten av mitt liv. Amen.

*Ur "At Home With Jesus"
av Joslyn Moldstad*

Våra dagar står i dina händer

Vilken fantastisk tid på jorden vi fick med dig. Jag minns när vi bad om att förlänga Hjälmargårdsdagarna, vi hade ju så roligt tillsammans. Jag minns att du i flera år följde med mig och Victoria hem till Göteborg efter lägret så att vi kunde umgås ännu mer. Du berättade alltid dina egna påhittade Bellmanhistorier på kvällarna, som höll oss vakna alldeles för länge på grund av alla fniss och tokigheter.

Det är svårt för mig att berätta ett specifikt minne med dig som en annan skulle förstå. Det är svårt för mig att med ord beskriva en situation, en händelse som skulle ge en rättvis bild av det fantastiska vi fick uppleva tillsammans. Jag vet vad vi gjorde, men bilden suddas ut av alla skratt och galna upptåg som förblir en hemlighet precis som vi lovat varandra.

Att förlora en vän, en familjemedlem, för första gången, får de trygga och förutsägbara fabrikationerna av verkligheten att rasa.

Din bortgång fick mig att lära känna verkligheten. Jag fick känna den som en huggande, krampande och brinnande smärta.

Känslan av att sväva mellan dröm och realitet får min kropp att kollapsa. Jag kan inte förstå, det kan inte vara sant.

Men det står skrivet att en dag ska vi härifrån, bort från mörkret och lidandet, bort från sorgen och smärtan. Ja, vi ska till ett bord som är dukat för oss i det vackraste palats ett barn kan bo i. Platsen är Guds Himmelrike där Jesus väntar på oss. Tänk vad fantastiskt att få mötas av honom som dog på korset för att vi ska få evigt liv.

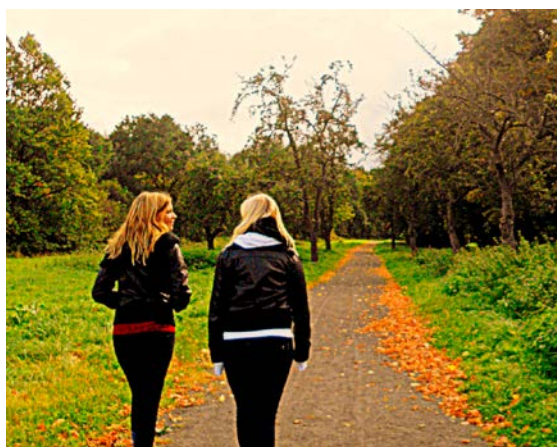
Den 26 september samlades Jennys vänner och familj i Markuskyrkan för att tillsammans finna tröst i Guds Ord. Där kunde vi prata och bearbeta det som så plötsligt hade hänt. Det fick mig att inse hur värdefull den kristna gemenskapen är och framförallt hur ungdomsverksamheten uppmuntrar och stärker min tro. Tack vare alla riktiga gåvor till ungdomsgruppens arbete kan vi fortsätta samlas kring Ordet som uppmuntrar oss att ta hand om varandra och sprida Guds glädjande och tröstande budskap om syndernas förlåtelse och det eviga livet.

Jenny, du fick mig att se livets bästa sidor under din tid på jorden, men också livets allvar. Du har gett sången "Mina dagar står i dina händer" ett sammahang och ett namn.

När jag får höra Herrens Ord och när jag sitter i kyrkbänken och tittar upp mot korset, fylls mina ögon med tårar. Det är tårar av tacksamhet och glädje över att du är hos din Frälsare och att vi kommer att ses igen. Vår himmelske Fader räckte ut sin hand till dig och höll den hårt. Han som alltid sett efter dig, Han som har tagit varje steg med dig höll din hand för att du skulle få komma hem till Jesus. Gud har tagit dig till sitt palats där ingen sorg och smärta finns. Han har gett dig den vackraste plats som finns, den största gåvan av dem alla, Han har gett dig Himmelen.

Jenny, vi längtar efter att få höra ditt skratt och se ditt leende när vi möts igen. Det kommer att vara en fin dag.

Caroline Olsson

Den 20 september 2015 omkom Jenny Karlsson (född 12 januari 1995) i en älgolycka.

Lördagen därpå hölls en minnesstund i Markuskyrkan i Ljungby där ca 100 personer samlades för att tillsammans minnas Jenny och lyssna till Bibelns tröstande Ord.

Vid begravningen i Hamneda kyrka den 6 oktober predikade Lars Gunnarsson över Joh 17:3 *Detta är det eviga livet: att de känner dig, den ende sanna Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.* 235 personer fick höra om det kristna hoppet och löftet om det eviga livet, inte bara i ord utan också i mycket sång och musik.

Till Jennys minne kom 50 635: - in till LBKs ungdomsarbete.

Allhelgonahelg i Ljungby 30/10-1/11

30 oktober träffades Damlaget i Biblicums lokal i Ljungby för en uppföljning av kursen i diakoni som Peter Öman höll i Norrköping i våras. Förutom lite repetition gav Peter en mängd tips om vad man kan tänka på vid svåra samtal, som är en typ av diakoni.

Gemensam lunch på stan och Damlagsmöte var andra saker som hanns med denna givande dag som avslutades med att Sara Buelow visade bilder från USA och berättade om hur LWMS (motsvarande Damlaget) arbetar och Birgitta Erlandsson visade bilder från Karin Hokkanens missionsarbete i Kina.

Damlaget beslöt bl.a. bidra med 10 000:- till en bil åt församlingen i Dunavtsi, Bulgarien.

Allhelgonahelgen i Ljungby verkar ha blivit en tradition som tack vare många frivilliga krafter samlar många till god gemenskap, god mat och framför allt god undervisning i Guds Ord. Lördagen

den 31 oktober hölls ett föredrag av Ingvar Adriansson, *Lag och evangelium hos Luther* och två av Peter Öman, *Syndare och samtidigt helgon*. Söndagens gudstjänst leddes av Ingvar Adriansson, predi-

Den 30/10 arrangerade LBKung en ungdomssamling i Markuskyrkan i Ljungby som del av bibelhelgen under Allhelgona. Temat för kvällen var "Jesus är med mig i glädje och sorg", vilket kändes mycket aktuellt då en av dem som var med på samlingen för ett år sedan har fått flytta hem till Gud. Vi började med att äta pizza som LBKung bjöd på och fortsatte med bibelstudium, bildvisning från USA (Sara Buelow), tävlingar och lekar. Samtalen kretsade kring frågorna hur vi känner Jesus, och på vilket sätt han är med oss. Vi får vara mycket tacksamma för att även den som är ung får hämta tröst i Jesu ord: "Jag är med er alla dagar intill tidens slut".

kan över Upp 7:9-17 hölls av Peter Öman. Vid orgeln Sara Buelow. Föredrag och predikan finns inspelade och kan avlyssnas på Markuskyrkans hemsida.

Prästvigning i Bulgarien

En viktig del i missionsarbete är utbildning av missionsarbetare i det land där missionen bedrivs. Det betyder mycket att vara en del av kulturen och kunna språket.

Sedan WELS World Missions började missionera i Bulgarien och grundade lutherska kyrkan där 1994 har sex präster utbildats. De två senaste har fått studiebidrag av LBKs Damlag så att de kunnat

påskynda studierna genom att slippa arbeta för sitt uppehälle. Den senaste av dem, Iliyan Itsov, prästvigdes i Sofia den sjätte september. Han är själv rom och har fått en kallelse av WELS att samordna missionsarbetet bland romer i norra Bulgarien. Han ska också arbeta med översättning av litteratur som kan användas i evangelisationsarbetet.

Pastor Itsov har kontakt med grupper i tre städer nära Dunavtsi. Han kör varje söndag 6-7 gånger fram och tillbaka med fyra personer åt gången till och från gudstjänsten i Dunavtsi. För att underlätta dessa

transporter har nu en sjusitsig bil inköpts i Sverige med hjälp av Damlaget och ekonomiskt bidrag även från USA. Pastor Itsov kom själv upp till Ljungby och hämtade bilen.

Heliga Tref. Ev. Luth. Församling, Göteborg

Medlemsupptagning 150830

Magnus Flodin

Konfirmation 150913

Linnea Krantz

BIBELKALENDER 2016

Pris 50:-

Beställ av Ingvar Adriansson,
ingvar.adriansson@gmail.com
070-3938127

KOMMANDE HÄNDELSE 2016

- 8-9/3 Damlagsträff på Hindsengården utanför Värnamo
- 9-10/4 Bibelhelg i Lepplax och Vasa, Finland
- 5-8/5 Barnläger på Hjortsbergagården, Alvesta
- 27-29/5 KELK-konferens Europa, Vasa, Finland
- 16-19 juni Föredrag och samtal om kristna relationer på Hjortsbergagården, Alvesta
- 27-31/7 LBKs kyrkokonferens på Hjälmargården
- 4/11 Damlagsträff och ungdomssamling i Ljungby
- 5-6/11 Kyrkhelg i Ljungby

PLAN FÖR UTGIVNING AV BIBEL OCH BEKÄNNELSE 2016

Nr 1 v. 6, manusstopp 18/1

Nr 2 v. 15, manusstopp 21/3

Nr 3 v. 26, manusstopp 6/6

Nr 4 v. 38, manusstopp 29/8

Nr 5 v. 47, manusstopp 31/10

GLÖM INTE PRENUMERERA FÖR 2016!

Sätt in 180:- på LBKs bg 306-7345.
Glöm inte ange: *pren. BoB, namn, adress.*

Från utlandet:

IBAN: SE 07 9500 0099 6042 0227 3365.

BIC: NDEASESS

JULKLAPPSTIPS!

Nya Folkbibeln 2015

Storformat 155x232 mm:

Äkta skinn svart, 950 kr

Konstskinn svart och röd, 700 kr

Hård pärm röd, kampanj: 395 kr

Mellanformat 133x200 mm:

Konstskinn svart/röd/blå: 450 kr

Konstskinn röd, 529 kr

Hård pärm, Konfirmandbibel, 200 kr

Slimline 140x211 mm:

Konstskinn svart/röd/blå, 350 kr

Svart med blytläs, 510 kr

Andra böcker:

Seth Erlandsson: Jesajas bokrulle,
kampanj: 270 kr

Anders Lindström: Det andra diket – om
kristna och lagiskhet, 179 kr

Andakter av John Braun: Närmare
Jesus, 75 kr

Kan beställas från

BIBLICUMS FÖRLAG

Hantverkaregatan 8, 341 31 Ljungby

Tfn 070-393 8127

E-post: biblicum@biblicum.se

Biblicums webbutik: forlag.biblicum.se

Lutherska bekännelsebrevet. Prenumerera på nyhetsbrevet från Den lutherske bekjennelseskirke, Lutherska bekännelsekyrkan och S:t Johannes ev. luth. församling! Beträktelse, nyheter och nya inspelningar skickas varje månad ut som e-post. Anmäl dig på www.bekannelse.se/verksamhet/bekannelsebrevet

Glöm aldrig bort vad du har sett

*Men ta dig tillvara och akta dig noga så att du inte glömmer vad dina ögon såg eller låter det vika från ditt hjärta under alla dina livsdagar. Berätta för dina barn och barnbarn vad som hände.
(5 Mos 4:9,10)*

ISRAELITERNA hade sett många under: plågor som drabbade egyptierna, en väg som öppnades genom havet framför dem, mat som kom ner från himlen varje morgon i 40 år, vatten ur en klippa, vaktlar som fördes in av vinden, ett brinnande berg där Gud var, skor som höll i årtionden i det hårda ökenklimatet och domar mot upproriska israeliter i form av spetälska och avgrunder som öppnade sig i marken.

Ibland tänker vi att vi aldrig ska glömma sådana saker. Men Mose visste något annat. Han varnar i bibelstället högst upp på den här sidan: Var noga med att tänka på de dagar som ligger framåt i tiden. Han menar inte att du ska se upp för faror som kan komma från fientliga länder eller från skyn ovanför oss. Nej, se noga på ditt hjärta och dina tankar där de allvarliga problemen visar sig. Gör en ingående prövning. Utvärdera vad som fyller ditt hjärta och sinne, vad du gör med din tid – kort sagt, hur du prioriterar saker.

Glömma allt vi har sett? Aldrig skulle vi kunna glömma sådana under! Jo, det kan ni, säger Mose. Ditt minne är inte det största problemet, utan ditt hjärta. Kom ihåg Guds kärlek och

omsorg och den lydnad du är skyldig honom. Ditt förflutna är inte bara en historielektion. Det är en lektion om Guds nåd och trofasthet. Ditt hjärta är som en källbacke. Vartenda spår av Guds kärlek halkar av om det inte förankras ordentligt. Så fäst dessa under stadigt i ditt hjärta så länge du lever.

Mose ord gäller lika mycket idag som de gjorde på den tiden. Det gamla förbundet har ersatts av det nya, men den syndiga naturen är densamma. Vilka välsignelser vi har i Kristus! Skulle vi kunna glömma dem? Många har gjort det. Skulle jordiska önskningar och förföljelser kunna ta hans plats? Många har varit med om det. Så vi måste också vaka noga över vårt hjärta och aldrig glömma vad Herren har gjort för oss i Kristus. Vi måste noga lära våra barn och barnbarn dessa sanningar och samtidigt påminna dem och oss själva om de stora ting vi har sett Gud göra för oss i vår Frälsare.

*Käre Herre, hjälp oss att ta Mose ord till hjärtat.
Hjälp oss lämna över Ordet till nästa generation.
Amen*